

אלף לשבוע (מחוז למילוי של ח"ג) . הסוקס על כל חלקיו (מלבד מלוא) יעלה
0.625 לא"י כל אחר. (מלפון של וילנצוק - ביתו 5004, משרד המיס 4651).

- זיאמה מוסר בשם זברסקי שטמע ב.ס. לונדון שהמשרה ב.נ.י. חפסה 67 ארגזים של
ס.נ.ס. הכיועדים בשכיל חל-אביב ובעקבות חומר זה - גילחה מחסן עם כלי סליפון ועוד.
זיאמה מטלגרף לדיקנסטיין על החלטה הוה"פ לתת לסוכנות כלווה של מיליון דולר באמצעות
אפמל ובערבות המגבית.

- בנה מסכימה להכנס לעבודה, בתנאי של סמכונו מרכזת. לחברי הוה"פ היחה הבוקר
ישיבה עם קפ"ח. הם סוענים שאין אדריסה לדאגה רפואית. אין יד מרכזת לבבי הוועדה
הרפואית, לא בארגון ולא במקום אחר. והשרות הרפואי מפני זה נידון לכשלון. גם
לשרות בארגון אין בעל-בית. מציעים בווריון יחד עם סורוקה. בכל אופן דרוש מרכז
וסמכות עליונה. יש להפריד שרות זה מהארגון. יוסף רוכל נוכח בישיבה והסכים לכך.

זיאמה מציע להחזיר אבא לארץ. מציע שקולניק לסגן בלתי רשמי שלי (היות והבחירות
לא תהיינה). זברסקי מבקש לההיעץ עם זברסקי על כל הקצבות. מסכים.

- לוי: עזב מרים בחצות והגיע הבוקר ללוד. אהוד לא התקשר עם קלינבר. מצאו קטר
אחר עם אברמוביץ (מרומניה) שקישר אותם עם מנהל ביח"ח (סדרויובקה?) המנהל צרף
לכו"מ מנהל חברה אינטרספט טרנספורט. אהוד נשאל על חיקף חכמף. יש בעט כדורים,
כי לזה דרוש בדיל, ובדיל קונים באמריקא, ודרושים איפוא דולרים. ולכן היו סוכנים
למכור 2/3 כליס, 1/3 כדורים. המו"מ בחחילה היה על 3570 רובים, 150 סכונות ככדות
(m.g. 34) ושלושה מיליון כדורים. למסוף אנשינו שינו הכו"מ : עוד אלף רובים
עוד 75 סכונות ועוד 2 מיליון כדורים. תוספת זו הובטחה, אבל לא בהחלפ, ותעלה
רבע מיליון דולר. הוגד לאהוד שהוקצב מיליון דולר לרכישה, ואלון הוציא כבר רבע
על בזוקות, נסארו 3/4 מיליון. אולם יש עוד הוצאות של מאה אלף דולר: 10 ביסות,
4000 משלוח, 7000 קומיסיון, ועוד - עד כדי 100,000. הכסלות יסודר דרך טושק

(מריקו), ששם בכלי שלנו. הוטל על עדה לרכוש כלי. מנהל אינסטרסטס אסף סחורות אחרות לארץ. האריזה חתיה גלויה. הדרך מברוך עד סושק (2-3 שבועות), ככושק - שבוע. רובה עולה 47,6 דולר, מכונה 446,3. אלף כדורים 82,3. אהוד דורש לאשר מיליון נוסף - חצי לו, חצי לאלון. אלא אם כסך שבועים אין אלון רוכש - עבר חצי המיליון לאהוד. אפשר לקנות כמה שירצה בציחיה.

יש עוד מקום - ההקשרו עם פרחי. מצאו קשר למיניסטריון חוץ ע"י לבק, וזה יעץ לפנות ל"מלך" ראש החבל בגרמניה. דרוש כיסוי של מדינה. לכה עוד ארץ - אם בציחיה יש הכל? כפני שדרוש נמל בארץ הקניה. יש גם סחורה בשויצריה - דורשים ערכות בנקיה. ניהנה הערכות. דרוש מנבנון בצרפת.

גם בבלגיה - יש - סחורה אנגלית, תוצרת מקומית, מתחייבים להמציא הכלים חדשים אחרי ההזמנה. כחנאי שהמחיר ישולם חציו בזמן ההזמנה, חציו בזמן הכסירה. נהקבלה מחנה 100 מכונות בלי כדורים (34 M g) נקנו 60000 כדורים למכונות אלו. עובדים לקנות עוד כדורים.

הכדורים בבלגיה ישנים, מזמן המלחמה. בציחיה חדשים לבכרי. אפשר להשיג בבלגיה פיאסים - 80 דולר הכלי, 6 דולר הפגז.

בליסבון אין כלום, אבל אספו שם (ע"י הרי י"ג) 10.000 לא"י.

מצוים קנהה בבלגיה בעד מיליון ושבע מאות דולר - והלך כבר. הבריטים רצו לעכב (כי פחדו שזה נשק לסודן) והבלגים לא נרתעו. סוריה ומצרים קנו בציחיה ב-2 מיליון. עיראק וסוריה קנו בשויץ בעד 1/2 מיליון \$.

- עד עכשיו הוצאו באיטליה 320 אלף דולר, 300,000 פרנקים שויצרים (על מה?) שאל חולה ונח בשויץ ועומד לשוב בשבוע הבא.

- אה"צ שיחה עם משה. נחתי תקציב הבטחון (החזקה בגויסיס 2,000-18 איש, ציור, זיון, תחבורה בים ובאוויר), סידרי המליציה וצרכיה (הצעה עשרים אלף איש וכיליון לחודש בערך, אם אפשר במלווה מהאו"ם או מארצות הברית ע"י או"ם), על רעיון הגיוס בחו"ל ובאמריקא (משה שאל מי יהיה המוסד באמריקא? חשובה: על יסוד ההלכה המליאה של ההנהלה - חבר אנשים של הארגון, שרצוי ששלמה ישוב (משה מניח שיבוא עם כרכוס), פיגוי - רצוי להקדים או לאחר. דעהי - להחיש, כי הטלסון כהפורר, כובל אותנו וסכנתו עלולה לגדול מיוסליוס, ואם יסארו - יסארו לסוכת הענין הערבי שכווין מזהה אותו עם הענין הבריטי, אם לבקש זיון מהברית - לדעהי לא. אם לסלוח דוד הכהן לאמריקא? משה כציע ש-U.J.A. יזמין אותו. כמה יעסוק הוה"פ הציוני? חוששני בשהים: "מכשלה" וכורשים. על המשרד בפריס - יהיה כפוף למחלקת ב"ירי-שלם".

למי המחירים בציחיה אנו זקוקים למען רובים ומכונות למכומים אלה:
 $200000 \text{ רובים} \times \$ 48 = \$ 960.000$. $2000 \text{ מכונות} \times 446 = \$ 892.000$,
40 כיליון כדורים $\times (82,3 \text{ האלף}) = \$ 3.292.000$, יחד $\$ 5.144.000$.

- הרכב ההנהלה: דן יור, יועץ פון פרידמן. מבצעים: יו"ר יגאל, מחלקות: החיטבות - לב, מודיעין - עזרא הליר (?), כוחות חוץ - פריץ, קרטיגרפיה - אופטיקסן. הכוס ומסק: יו"ר יוסף, תכנון - בן-ארצי, חמוש - אשר ויינברג, הובלה - משה ברוך, שירות רפואי - דר ברכות, החבורה - בוגנוב. הדרכה - אליהו יו"ר, חיים, פיקוח ותקציב - צבי ושצינה, יו"ר. חיל מסמר - משה מן. כוח אדם - משה לרר מ"ס יו"ר. מחלקות: שי - דוד, בטחון שוסף - משה דיין, הבטחת החבורה - מישאל, קופה - כרדכי קיקיון, הסברה - אהוביה, נוער - ד. רבסקי, ש.א - אייזיק, אהרון רכז. אלחוס - יעקב ינובסקי. נוסרים - מתי קורנפלד, משפטים - עו"ד חח, פורקים - יעקב ליבליני.

- במכר למזכיר המושבות מיום 30.12.47 מעריך הנציב הוצאות המפעילים ב-4 מיליון לא"י: 1.422.864 לא"י שהוצאו כבר בפועל, 2.473,773 לא"י שבגיע למכשלה קפריסין, קניה בגדים 83.000 לא"י - ס"ה 3.979.637 לא"י.

- ביום 2.1.48 שלטום מטלפן חלדי לכופחי "המצב בירושלם חמור מאוד, התקפות על כל הצדדים. עד עכשיו מתנהל הקרב מסביב לשיח ג'ראח. החושבים סקרו מאוד. באו לבחינו. מתקיימים ומקללים אותנו על ימין ועל שמאל. אין לשהוק על מצב זה. ההחלטה שולחים אסא אינה מועילה. לא יכלים לעשות שום דבר. המצב מתחמם - מצועינו מלאים בכל מקום. כחי החולים גדושים. אין הכריכין. - הלילה הפציצו בקסטון. הבקר בשיך ג'ראח. בנין הווקוף נוקש הלילה. אנרכיה שוררת בעיר" המוכחי שאל: הצבא ישנו? האלדי ענה: "הצבא מפרק נשק מעל הערכים. אספקה בעיר הפתיקה אין. לא נוכל להתחלם על המצב. מימין ומשמאל אכזבה ויאוס. לא אוכל לאמר לך מה שיהיה. כל הנמצאים אצלך הם צריכים לבוא ארצה. אסור שישאר איש בחו"ל."

הסופתי שואל: היכן ההתקפות? ביניהם בא חילכי והוא עונה: בקסטון. הסופתי כואל שוב: למי הכחיס? ח. עונה: לערבים. הייתי שם אני וגאלב (?) ראינו הכל. אנשים מהגרים וסוענים מפציהם. יוחר מזה. אנשינו בשיך ג'ראח ההקיכו אותם מאחור (?) זאת היא בעיה. הצבא הקיף אותם ולקח מעליהם נשקם. ניסאר אנחנו והאויב האסיהי (?) היכן הג'מעה שמחו"ל? (מתחילים לדבר תרכית). האלדי מתחיל לדבר: "אם לא יבואו האחים שאצלך לא אוכל לשאת. המצב חמור מאוד. מה עושים האנשים אצלכם? אכיל, שיך הסן מה עושים? שלח את רג'אי - - בוער העליון אין אפילו פקיד אחר. הסופתי שואל: אתה יודע תרכית?

- - באוהו יום (שלשום, בשעה 4 אה"צ) מדבר עיסא בנדכ עם האלדי. עיסא אומר לחאלדי: "שלחנו באוסו 20 איט לבית צפאפא. מה לעשות? אנו מבינים איש את רעהו, אבל עם הפלאח ועם הבדוי יש צרות. אין יבינו אנשים אלה דבר מה. הנה הם כוענים כי מלכו ערב הרמו סיליונים בשכילם ואין אנו נוחנים להם דבר - - אין סדר. ביקשתי קבח כן הכפר והם התנפלו עלי. המצב אינו טוב - - איש כסוב בעיניו יעשה! כאן הורגים חייל בריטי, והשיירה שנסעה מת"א דרך באר-שבע לעסלוג הגיעה בשלום! כלום יודע הכופחי המצב על בוריו?

- - כעבור 40 רגע מסלפן אבא עלי להאלדי: "חזקו הסמירה בקסטון. ההגבורה באה ממלחה ומביח לחם. השיירה מטאלד... חאלדי מפטיק, כן, אבל היא תהיה כלווה אווירונים, כי זה כיועד לאנגליה.

- - באוהו ערב מדבר יעקוב לחאלדי: פעמים קורה דבר מה קטן. חאלדי שואל: ובישו שקט? יעקוב עונה: כן, הערבים מפחדים". חאלדי מעיר: איני מבין זאת. אני אומר לכם: בסנה 1936 היו כאן 60.000 חיילים ולא פחדו, הפעם יש עסק עם 30.000 יהודים והם רועדים מפחד. כעה כולם רוצים לפעול בעד זכר. איך הוועדה הלאומית אצלכם פועלה? יעקוב עונה: לא עושה כלום. ח. שואל: ומה עושה רטיק? ^{יוסב} אצל כבית? יעקוב עונה: הוא לא השתנה. ח. שואל: שוטרים אצלכם? י. עונה: יש שומר אחד. ח. אומר: אין זה מפטיק. אצלנו שורר תהו ובהוה. קרה דבר קטן בקסטון הרטו כמה בהים שם והם פקיסים רעם. - י. עונה: גם במנשיה הרטו כמה בהים. - ח. אומר: כן, אנו אומרים להם כי בהקופה המאורעות (ח'ורה) נהרסה כל העיר העתיקה, ואולם אין זה עוזר. הם באים בצעקות ובקללות. המצב לא טוב. אשכם לכל הסחות וערה לאומית. אצלנו אין דבר".

ביום 1.1.48 הודיע אלמוני (ערבי) לוועדה המצב הערבית: בחוואסה יש 14 הרוגים ו-19 פצועים" (בחוואסה גרים פועלי כחי הזיקוק).

שאלה מודיע באותו יום למוחמד, שהמטרים הרמייים מהתקפת היהודים על חוואסה ובלד-אל-שיך הם: 20 הרוגים, 23 פצועים. 5 הרוגים הובאו לבית החולים הממשלתי.

- שלוש מדבר אבו מוסה אחד משיך ג'ראח לגאלב: "אי אפשר להוציא את הראש, ואין אנשים ואין נשק. גם בקסטון אין אף סומי גאן אחד. גאלב עונה לו: "אבקש סכך שהשלוש קצה בעצמך... אבו מוסה משיב: "איפה אמיל וכל הג'מעאה ימח שםם וזכרם. אני כבר ביקשתי עזרה מהמטרה. גאלב עונה: ימח שם המטרה והממשלה. אבו מוסה משיב: סמך, אבל מה פצות על הבתים" -

- ביום 1.1.48 שואל המועתי מקהירו את חאלדי בירושלים: איך המצב? ח. עונה: זיפת. אמיל יספר לכם הכל. - אדוני, אסור שהמצב הנוכחי ישאר ככה. מבוכה ותהו ובהו

יש כאן. אם לא חתקנו את המצב, באלהים שאיני יכול לעשות שום דבר - - המצב מסוכן -
עיר כמו ירוסלם אין בה סדר. כל אחד מכם צריך לחזור, מהגדול ועד הקטן - כולנו
עומדים לעזוב את העיר אם המצב ישאר כך.

5.1.48, יום ב'.

לפי ידיעה ממקורות ברישיים (15.12.47) עזבו 15.000 ערבים את חיפה, ויש אומרים
20.000. בין העוזבים - כל אנשי מצרים, סוריה, חורן ורבים מעשירי חיפה. הכסח
נהרס בחלקו הגדול. הלבה חניוח סגורה. רבים מהסוחרים הערבים המקיימים מגע עם
יהודים הציעו לאחרונים לקנות את המלאי שלהם בהפחחה של 25% מהמחיר למען יוכלו להסל
את עסקיהם ולצאת ללבנון או לארץ אחרת. צרכי מזון האמירו בחוגים ערבים. עלה
מחיר הנשק. ב-21 לדיצמבר שלמו מ-20 עד 80 לא"י בעד אקדוח אבטומטי. רובה בריסי
מחיר 110 לא"י - צעירים פלשתינאים מחאמנים בסוריה, אולם לפי כודיע ערבי הוגזם
מסטרס - ולא עולה על 400 (זהו המספר שיצא את הארץ בששת השבועות האחרונים) רבים
חוזרים מלאים חלונות על ההנאים הגרועים. הערבים מאוכזבים מהוצאות מושב הליגה.
- הנוצרים בחיפה מחזיקים ב"אי התערבות מזוינת". מלבד יוצאים כן הכלל מעטים -
הנוער הערבי הנוצרי בחיפה לא העתהף במהומות. ברובע הנוצרי הוקם "מסגר" מיוחד.
מטרה המסגר למנוע התקפות מושלימיות על הנוצרים. - מקרי הכריחה עם הנשק של
שוטרים ערבים מחרבים. בכפרים ערבים שמים מחרסים ושוכרים על הכבאות. אחד מנהרגי
חיפה הוא פחרי חב'אזי, מנהיג כנופיית ספורסס. הוא נקבר בשכם - ואלפים השתתבו
בלויתו.

מכוניות מסא מלאות נשק מגיעות לחברון מעבר הירדן. מנהיג פשיסטי של חיילים
מסוחררים הוביע לליגה שאנשיו מוכנים להצטרף למלחמה ביהודים.

Geoffrey Hamer